

af et æret Medlem af Udvalget her i min Nærhed (Everbøes), at Kvistværelser som bekendt ere koldere end andre. Men jeg tror, at der vil kunne gøres en Del i Retning af at gøre Kvistværelserne lunere, end der allerede er gjort, og i ethvert Tilfælde er den Omstændighed, at et Værelse er koldere end et andet, ikke tilstrækkelig Grund til at stride ind mod dets Benyttelse. Jeg tror, at man ved at forbyde, at der maa være Menneſter i Kvistværelser i nye Bygninger, vil komme til at gribe forstyrrende og forulempende ind ved mange Leiligheder; hvor der ikke er tilstrækkelig Anledning til at gøre det. Det ærede Medlem af Udvalget, til hvem jeg sigtede før, gjorde gjældende, at han for sit Bedkommende ikke kunde anbefale, at Kvistværelser benyttedes særlik til Soveværelser for Tyende, navnlig det kvindelige Tyende, men vel sagtens ogsaa det mandlige Tyende, hvorimod et andet æret Medlem har sagt, at det kunde være ganske heldigt, om man kunde benytte saadanne Rum paa den anførte Maade, forsaavidt som derved maafse kunde foranlediges, at de paagjældende Tyender fik bedre Soveværelser og bedre Opholdsrum, end de ville faae, naar de nødvendig skulde anbringes i selve Etagen og ikke maatte komme op paa Kvisten. Jeg indrømmer, at derom kan der strides; thi Sagen kan jo i den Henseende ses fra flere Sider. Det er vist, at saaledes som Forholdene i Kjøbenhavn have udviklet sig, benyttes i mange Tilfælde Kvisten ikke blot til Soveværelse for Tyende, men mange Gange som et naturligt og høist heldigt Tilbehør til den egentlige Leilighed. Det er meget almindeligt her i Kjøbenhavn, at f. Ex. nogenlunde vogne Børn, navnlig Drengene, unge Menneſter, have deres Værelser paa Kvisten. Jeg har for den Sags Skyld selv havt det saaledes i min Ungdom og befinde mig overmaade vel derved, og jeg er overbevist om, at dersom man nægter Tilladelse til, at et eller to gode tapetserede Kvistværelser, som høre til en Salsleilighed, maa benyttes af Familien, som har leiet Leiligheden, til der at anvise Soveleilighed for vogne eller halv vogne Børn, eller i paakommende Tilfælde at benytte det midlertidigt til Gæster, som Familien faar i Besøg, eller i Sygdomstilfælde, hvor det er ønskeligt at sprede Familjens Medlemmer mere fra hinanden, vil det let have til Følge, at Familien trænges sammen i en mindre Leilighed med alle de Inkonvenienter, som deraf flyde. Det er en given Ting, at en Leilighed, som bestaar for et eller to Værelsers Bedkommende af Kvistværelser, er ikke saa

lidt billigere, end naar det samme Antal Værelser eller Rum skal have i den samme Etage i umiddelbar Forbindelse med hinanden, og da nu i Reglen Folk næppe gjerne ville give Mere i Husleie, end de give, og de i mangfoldige Tilfælde ikke have Raad til at give mere, end de give, vil Følgen af at nægte Tilladelsen til at benytte Kvistværelser være den, at de maa tage til Takke med en mindre Leilighed i en egentlig Sals- etage. Man vil let ad den Vej kunne fremkalde — tror jeg — at i Virkeligheden vedkommende Familie kommer til at bo mere indskrænket, og at der navnlig kan blive flere Menneſter sammenstuvede i samme Rum om Natten. Det tror jeg ikke vilde være heldigt i sanitær Henseende. Jeg er overbevist om, at ogsaa dette vilde være en Foranstaltning, der i Tidens Længde vilde vække megen Misfornøielſe, og jeg gjentager, at jeg for mit Bedkommende kan ikke se, at der er nogen rimelig Grund til, naar Sagen betragtes fra et sanitært Synspunkt, at forbyde Brugen af de i mange Henseender meget fortræffelige Kvistværelser. Jeg gjentager, at man kan for mig gjerne opstille meget vidtgaaende Regler med Hensyn til Indretningen af Kvistværelser, men vent at forbyde dem i visse Tilfælde — og Andet er der jo ikke Tale om her — forekommer mig ikke at være rigtigt. Endelig er der Forslagen under Nr. 60 og 61. Ogsaa hvad denne Paragraf — § 40 — angaar, negter jeg ikke, at jeg har nogen Betænkelighed. Det kan være meget godt med den Forbring, som man opstiller, eller rettere sagt, som man fastholder, at Beboelsesrum ikke maa være under 4 Alen til Loftet. Jeg finder det ogsaa ganske naturligt, at naar der bygges nye Huse, maa de egentlige Leiligheder ikke bygges lavere; men jeg tror, at man ogsaa her gaar for vidt, naar man mener, at det er ubetinget nødvendigt at forbyde, at et Rum, der mangler et Kvarter eller lidt mere eller mindre i denne Høide af 4 Alen, maa benyttes, om det end kun er for en enkelt Nat, til at et Menneſke der kan sove. Jeg er af den Formening, at et saadant Rum kan efter Omstændighederne være saaledes indrettet, være saa rummeligt og stort, at det i Virkeligheden er meget bedre ogsaa til Natteophold end et Rum, der har disse 4 Alen i Høiden, men som til Gjengjæld er mindre i andre Udstrækninger; og jeg tror ogsaa her, at naar der kun er Tale om et saadant Rum, der er Appendix eller Tilbehør til en anden Leilighed, vil det kunne virke meget generende ubetinget at forbyde Brugen af et saadant Rum, selv midlertidigt. Jeg kan ikke negte, at jeg tror, det i alt Fald vil være rigtigt at nærme